

11. září 2001: nukleární demolice

Publikováno [11.12.2014](http://svobodnenoviny.eu) na <http://svobodnenoviny.eu>

„Věže spadly následkem nárazu letadel“, zní v oficiálních materiálech. Opak je pravdou. Budovy měly velkou rezervní nosnou kapacitu. Při návrhu WTC se s nárazem velkého dopravního letadla počítalo. Typ letadla, se kterým návrháři počítali, byl Boeing 707. Hmotnostně, rozměrově i kapacitou své palivové nádrže je Boeing 707 přibližně stejný jako Boeing 767 – typ letadel jaký do věží údajně narazil. Inženýr, který zkoumal trosky WTC (World trade centre – Světového obchodního centra) řekl: „*Samotný náraz letadla té budově neudělal vůbec nic. Věže by vydržely i náraz několika letadel*“. Jak se mělo několik Bin Ladinových zbrojníků, kteří neuměli pilotovat ani jednomotorovou práškovací cessnu, dostat nad Manhattan, je stejně zajímavé jako jak mohly dvě letadla poslat k zemi tři mrakodrapy. Když unesete letadlo, podle všech směrnic a nařízení jste do čtvrt hodiny de facto mrtví. Jak je možné, že únosci 11. září dostali celkem hodinu a půl? Pokaždé, když se něco takového stane, následuje stejný rutinní postup. Středisko letového provozu kontaktuje NORAD a do pár minut jsou ve vzduchu stíhačky, které se pokusí navázat spojení s kokpitem. K letadlům, která se vychýlila z kurzu a místo do Los Angeles si to namířila na New York, měly i v těchto případech okamžitě vzlétnout stíhačky a útokům zabránit. Jen od září 2000 do června 2001 stíhačky NORAD, které se nacházejí na 16 leteckých základnách po celých Spojených státech, takto vzlétly celkem sedmašedesátkrát. Ve vzduchu přitom byly pokaždé za šest až deset minut. Nikdy v historii se ale nestalo, že by nereagovaly hodinu a půl. Systém kompletně selhal – samozřejmě poprvé až 11. září toho roku. A hned čtyřikrát.

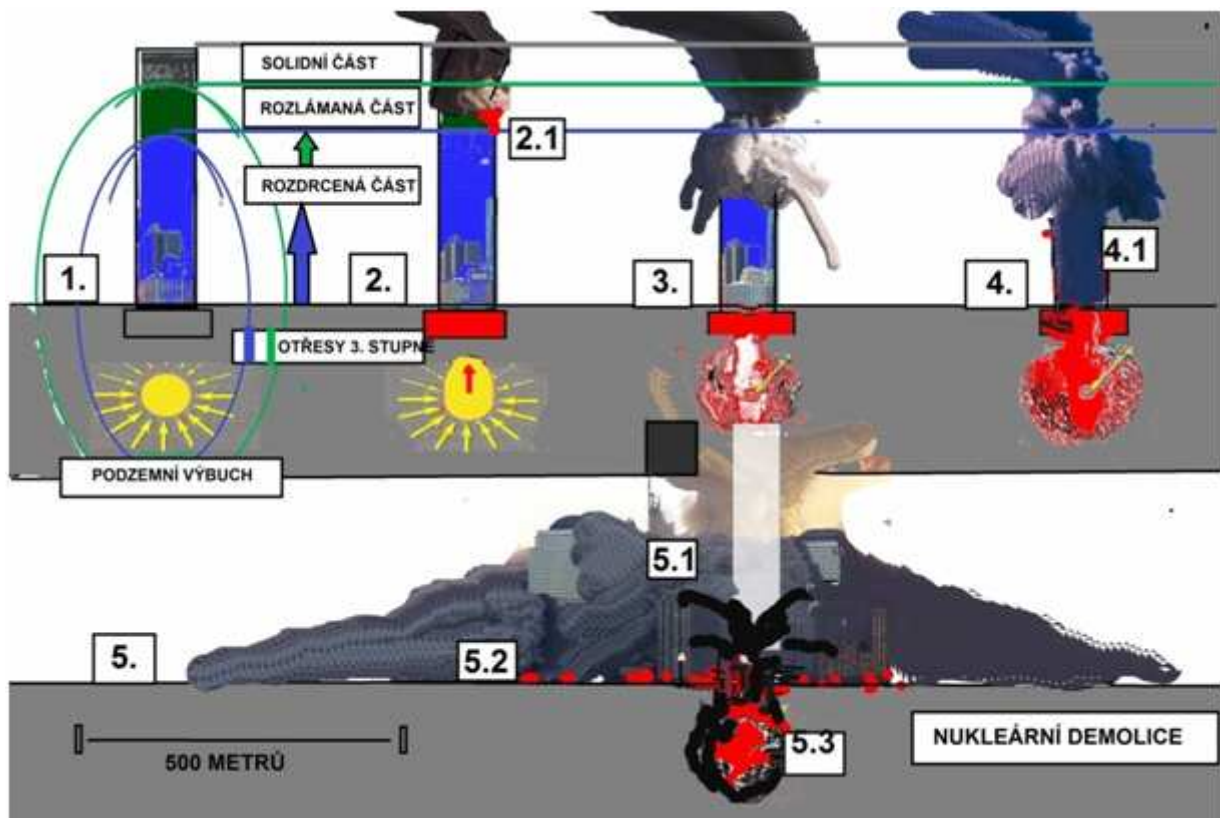
Pak přišla „vylepšená“ vyšetřovací verze „*budovy spadly kvůli vysokým teplotám*“. To je ještě větší nesmysl. Například mrakodrap s daleko horší nosnou konstrukcí Windsor Tower v Madridu byl vystaven obrovským plamenům po 20 hodin – tedy asi dvanáctinásobnou dobu. Tvzení o „vysokých teplotách a hořícím pekle“ snadno vyvrací i fakt, že na fotografiích jsou přímo v kráteru, údajně způsobeném nárazem letadla, zachyceni lidé opírající se o stěny ocelových nosníků, svědectví hasičů, kteří byli uvnitř, či tisíce lidí, kteří byli z horních pater evakuováni po schodech. Modely podlah se navíc při zkouškách nezřítily, i když byly dlouhou dobu vystaveny vysokým teplotám v pecích! Letadla měla mít v době nárazu do WTC nádrže plné pouze na úrovni asi 40% své kapacity. Většina leteckého paliva by při úvodním nárazu shořela mimo budovy a zbytek by shořel během několika úvodních minut požáru. Primární příčinou pádu WTC by tedy měl být podle oficiální verze běžný kancelářský požár, který náraz letadla inicioval.

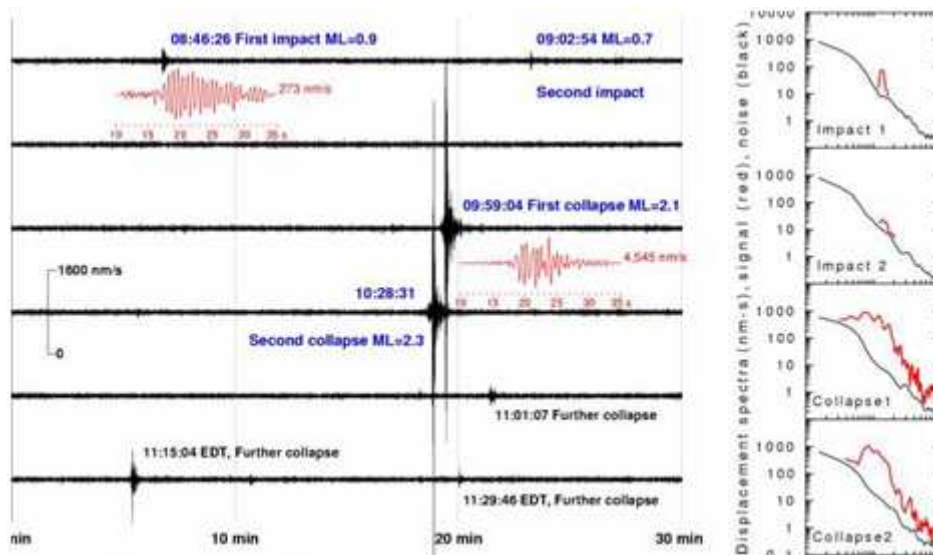
Požár mrakodrapu v Madridu. Obyčejná výšková budova vydržela 20-ti hodinový požár. Budovy WTC byly proti této budově gigantickou pevností.

Jak to bylo doopravdy

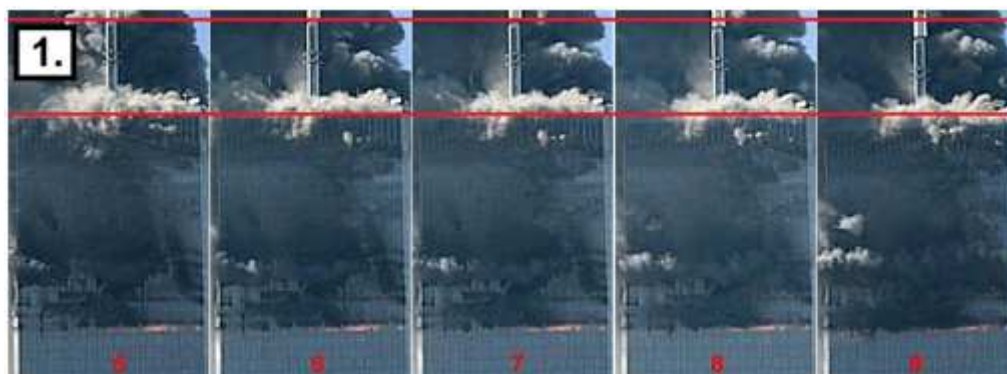
Všechny pravdoláskaře asi podráždí ještě fakt, že na nepravděpodobnější teorii přišel jako první ruský odborník. Bývalý sovětský expert na odhalování jaderných výbuchů Dimitri Khalezov velmi výmluvně popsal celou scénu nehorázného postnacistického zločinu, který se odehrál na většině televizních obrazovek, aniž by si toho diváci všimli. Všechno, co popsal, plně koresponduje s tím, co se tehdy stalo. Až na pár výjimek, které zkreslili mediální manipulátoři, k čemuž se vrátím později. Už před odborníkem bývalého Sovětského svazu se vyslovily i tisíce západních odborníků, že to co jim oficiální verze 11. září podsouvá je nekonzistentní se vším, co jako vědci znají. Média však mají „vždy pravdu“ a proto „konspirační“ vědce odsunula a davy ukřičela propaganda a bušení do válečných bubnů. Málokdo pomyslel, že skuteční nepřátelé pohodlně sedí ve Washingtonu. Na svých grafech Khalezov ukázal to, na co se třináct let bezvýsledně ptají nejen miliony Američanů, ale také miliony pozůstalých po agresích paktu NATO, který pod hlavičkou 11. září spáchal sérii nekonečných válečných intervencí a zločinů, které dále eskaluje až do hrozby světové války. Pakt NATO poté bez servítek přešel z „protiteroristické“ na protiruskou rétoriku, ačkoli takový záměr byl od počátku – blízký východ byl jen předkrm, to Rusko a střední východ má být hlavním chodem „korporátního meny“ Západu.

Ruský jaderný analytik přišel s na první pohled bláznivým tvrzením. Ale jen na první pohled. 11. září 2001 označil za „nukleární demolici“. Sám jsem si mnohokrát jeho tvrzení ověřoval, ale jiné zkratka neodpovídá. Není to sen „bláznivého“ Rusa, který prožil mnoho let v Sovětském svazu a Západ obviňuje z „moru a cholery“. Je to vědecký názor, na který navázalo mnoho dalších odborníků, včetně Německých a Amerických. My jsme se z korporátních masmédií nedozvěděli nic – samozřejmě. „USA obětí zlých teroristů“ a „slavná“ věta nekonzervativního trockisty Bushe „buď jste s námi nebo s teroristy“ – to bylo základní poselství „války pro mír“ a vhodná záminka pro imperiální mobilizaci před hospodářskou krizí. Zákony, které byly po 11. září uzákoněny velmi připomínaly vznik SS v Německu. Novely byly navíc připraveny dávno před útokem. K teorii o nukleární demolici se přiklání celá řada faktů od záznamů New Yorkské seismologické stanice, přes konstrukci přeměněnou na prach, vypařenou ocel a exotické a jedovaté sloučeniny až po kráter vyplněný skeletem, který po budovách zbyl. Vezmeme to ale popořadě.

Přibližně deset sekund před kolapsem věží zaznamenaly seismografy vzdálené 34 kilometrů severně od Manhattanu otřesy o síle 2,1 a 2,3 Richterstupně. Samotný náraz údajných letadel se na přístrojích téměř neukázal, stejně jako dopad trosk nebo “pád“ budovy WTC 7. Odborníci se shodli, že otřesy byly s největší pravděpodobností způsobeny podzemními výbuchy. Nemohla je však způsobit konvenční trhavina – určitě ne s následujícími efekty. Teorie s termitem (stavbařská a demoliční trhavina), ač byly jeho prvky v troskách také nalezeny, nejsou správné. Můžeme se bavit o jaderném výbuchu o síle od 250 tun TNT až maximálně několika kilotun TNT (Hirošimu zasáhlo 15 kilotun TNT), který se odehrál pod městskou infrastrukturou v hloubce od 70 – 100 metrů. Zní to šíleně? Následující poznatky však vše potvrzují. Na většině videozáznamů otřesy nenalezneme, až na minimálně jeden (<https://www.youtube.com/watch?v=ijdC391veGI>). Kamera byla zřejmě umístěna na některé z dalších výškových budov v dostatečné vzdálenosti na stativu. Na videozáznamu, zaměřeném na hořící vršek mrakodrapu, jsou vidět silné záchvěvy trvající asi 2 vteřiny. Pak se stane něco, co lze jen stěží normálně vysvětlit. Po několika sekundách (viz. obrázek) věž přijde asi o 4-6 metrů výšky, aniž by byl viditelný nějaký pohyb v poškozené oblasti.

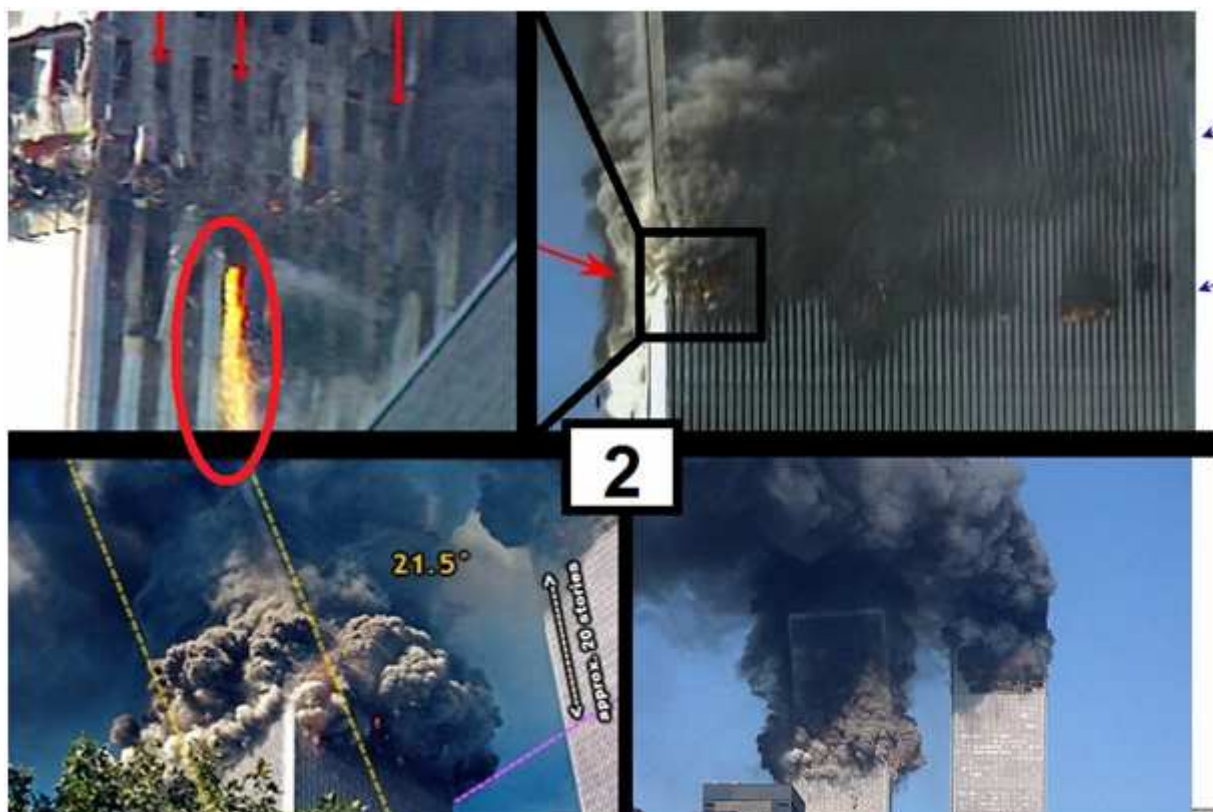
Každému člověku, který se tématu věnoval, nemohlo ujít, že budovy se proměnily prakticky v prach. Státisíce tun oceli a betonu byly během pár vteřin pryč. Ruský odborník rozdělil věže do tří zón. Vrchní 1/6 byla nepoškozená (či lépe řečeno nepoškozená v hlavní konstrukci – požár ji jen trochu přičoudil zevnějšek), další část byla rozlámaná a většina konstrukce byla rozdrčená podzemním výbuchem. To je důvod dosud nevysvětleného jevu, nad kterým odborníci kroutili hlavou. Nikdo totiž nedokázal vysvětlit, jak mohla vrchní část padat

rychlostí 30-40 metrů za sekundu skrze zbytek konstrukce letadly nezasažené. Když se bavíme o WTC, mluvíme doslova o pevnosti.

Tisíce lidí byly z doutnajícího pekla evakuovány. Jejich výpovědi jsou neméně zajímavé, než další osud „dvojčat“. Přítomní lidé uvedli, že menších výbuchů již předtím bylo více. Například William Rodriguez pracoval dvacet let jako údržbář v budovách Světového obchodního centra. Po útocích na WTC zachránil v budovách zhruba dvacet lidí a opustil je jako jeden z posledních přeživších. Jeho svědectví nikdy nebylo oficiálně uveřejněno. Po jeho přečtení jsem poznal proč.

„Byl jsem tam v 8.46 a najednou rána – výbuch tak silný, že nás to odhodilo. Než jsem stačil promluvit, tak za šest vteřin další rána, tentokrát seshora. A ve chvíli, kdy jsem si říkal, panebože, objevil se chlapík z jedné kanceláře a křičel exploze, exploze, exploze. Tenhle chlapík měl roztažené ruce a kůže z obou paží mu visela, jako kdyby se svlékala. Uvědomil jsem si, že mu chybí část obličeje.“

Jeden z takových výbuchů se odehrál i ve „zlomovém“ bodu věže Severní věže. Krátce před kolapsem z jednoho patra doslova vytekl kubický metr roztavené ocele. To by odpovídalo výbušnině termit, která k přepalování nosných konstrukcí využívá až 3 tisícové teploty. Pokud by aktéři demolice neodpálili pomocné nálož, je dost možné, že by vše skončilo obrovským skandálem. Vše muselo být připravováno měsíce či spíše roky dopředu. Jakmile pod budovou explodovala termonukleární nálož, muselo vše jít rychle. Státisíce stupňů celsia olizující pod zemí rozlámané základy věže by způsobily rozpad budovy, tak jako tak. Bylo potřeba ale vyvolat dojem, že kolaps započal v místě údajného nárazu letadla. Píši údajného, neboť první svědci jasně popsali výbuch. Až PR agentury a reportérský „presstituti“ přišli s nárazem letadla. Druhý náraz byl sice zfilmován, nutno dodat, že ale pochybně. „Letadlo“ nebylo k rozeznání od střely s plochou dráhou letu. Kráter, který mělo letadlo vytvořit, byl přinejmenším přitažený za vlasy. Křídla z ultra-lehkého hliníku nemohla prorazit 80 cm silné ocelové nosné trámy. Křídlo boeingu se přerazí o telegrafní sloup. I tak ale byla operace pozoruhodně maskována. Hitlerovi nacisté se sirkami v kapsách by se u hořícího Reichstagu asi červenali – doba prostě pokročila.

Vzápětí se vrchní část věže jakoby „vyvrátila“ a začala padat až pod úhel náklonu 21 stupňů. Za „normálních“ okolností by se musela odtrhnout od zbytku konstrukce. Zbytek konstrukce se však začal prstencově tříštit a do okolí se vymrštily stovky kusů polámaných ocelových nosných trámů (nutno dodat, že jeden váží jako osobní auto). 40 metrů dlouhá mnohatunová anténa ze střechy nebyla nikdy nalezena. Jakoby neexistovaly přírodní zákony. Tato matricová soustava desetitisíců kusů až 80cm širokých ocelových vzájemně pospojovaných nosníků, navíc zalitých betonem v podlahách, těchto 500 000 000 kg oceli a betonu se zhroutilo během cca 10 sekund (v podstatě rychlostí volného pádu), jako by přestala existovat jakákoli vazba mezi jednotlivými díly budovy, jako by jinak velmi pevný beton byl během vteřiny ve všech patrech rozdrčen na prach a ocel se vypařila. Jednotlivá patra WTC byla trojrozměrnou sítí ocelových trámů, která měla asi 65 x 65 metrů a tisíce spojů skrz naskrz. Na to, aby patro mohlo spadnout, by se musely přerušit tisíce spojů v jediném okamžiku. Toto je v přímém rozporu se základními zákony fyziky (zákon zachování hybnosti, zachování energie). Podíváte-li se na jakékoli fotografie či televizní záběry, je z nich jasně patrné, že po mrakodrapech na místě zvaném Ground Zero zbyly jen polámané ocelové nosníky a malé kusy betonu (<https://www.youtube.com/watch?v=IKYW89xEYg0>). A údajně také pas jednoho z únosců, jak na CNN 12. září hlásil ministr spravedlnosti John Ashcroft. Jinak ale nezůstal ani jeden stůl, počítač či kovový věšák, nemluvě o 1100 tělech obětí, která se prostě někde „vypařila“ – všechno bylo rozdrčeno na prach. Ze zbylých obětí se našlo přibližně 20 000 kousků. V dubnu 2006 dokonce proběhla deníkem New York Times nenápadná, o to však více šokující informace – na střeše nedaleké, 75 metrů vysoké budovy Deutsche Bank bylo nalezeno 700 nanejvýš centimetrových úlomků kostí obětí z WTC. Myslím, že oběti byly ale rozprášeny po celém Manhattanu, společně ve vrstvě toxického prachu. To vše potvrzuje verzi ruského odborníka.

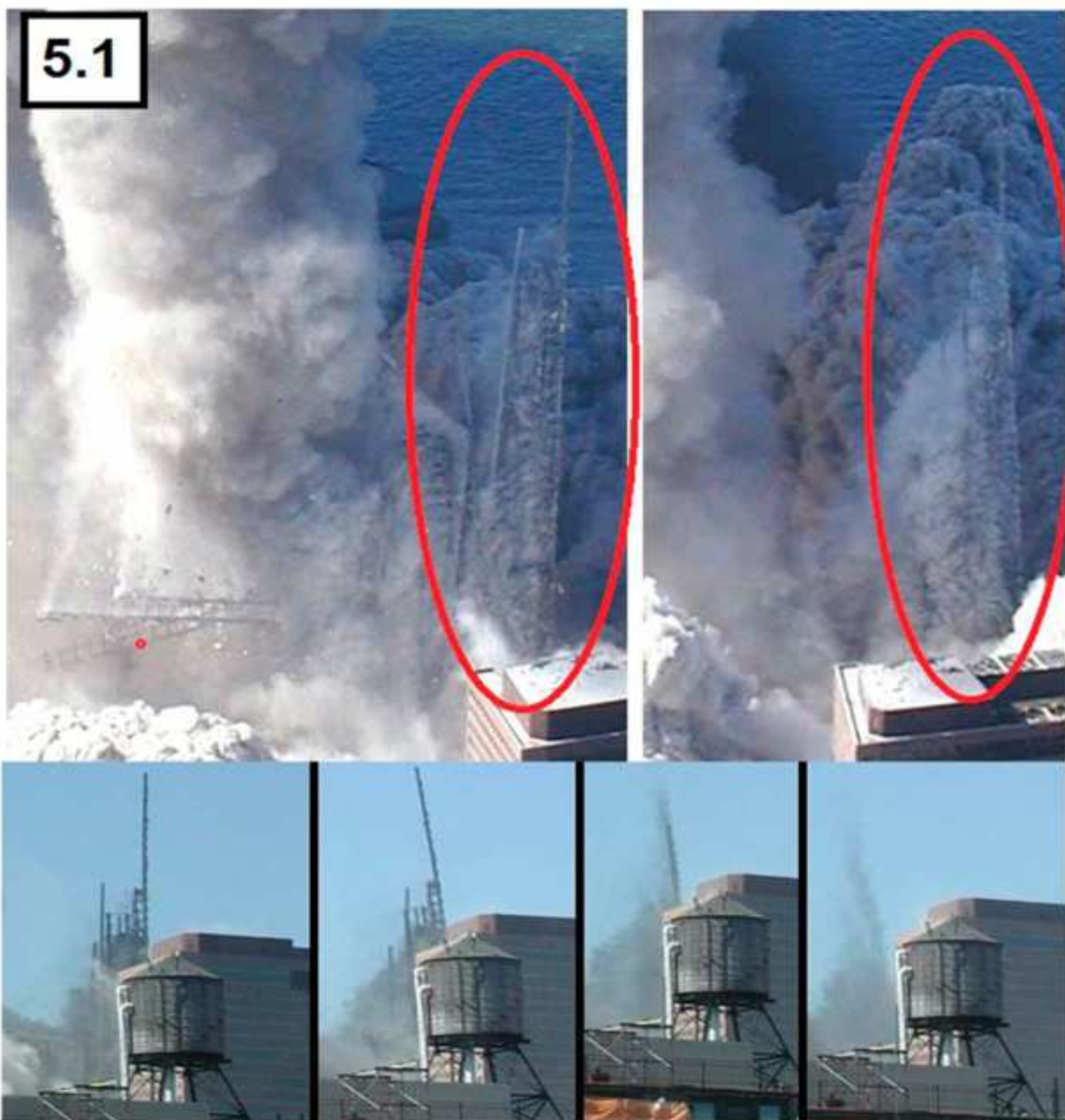
Khazelov tvrdil, že bylo pět sedmin budov rozdrceno. Tomu odpovídají i fotografie doslova sypoucích se budov.

(<https://www.youtube.com/watch?v=jyWoWWX6YtA>,
<https://www.youtube.com/watch?v=dueVm1UGvXo>)

Následkem uvolněné energie výbuchu zde navíc působily i velmi vysoké teploty a exotické sloučeniny. Sprška, které se snesla na dolní Manhattan obsahovala – mimo jiné – kyselinu dusičnou a vypařující se kov. Kyselina dusičná nemůže vzniknout „jen tak“ při pádu budovy. Tato kyselina působí při styku s kovem okamžitě korozi. 1200 aut v okolí mělo rozleptanou karoserii, vypařené kotouče, rozteklá skla apod. – část z nich přitom nebyla zasažena ani plamenným hořením. Na záběrech z blízkosti (neostrých, neboť kameraman utíkal pryč) je vidět, jak z rozžhavené konstrukce stoupá pára. Mnoho svědků uvedlo, že před pádem věží se ozvalo mohutné dunění pod zemí, přičemž měli pocit, že se jim „hýbe silnice pod nohama“. Poškození okolních budov by tomu odpovídalo. Budovy na celém bloku měly poškozenou statiku a metro bylo zničené.

Ve většině televizních záběrů jsme však viděli něco poněkud jiného. V televizi byly odvysílány jen některé záběry zapadající – alespoň částečně – do oficiální verze. V mnoha záběrech byla upravená barva, kontrast nebo odstín, jak upozornil německý publicista Robert Stein. A tak je logické, že lidé neviděli ani pyroklastické mraky, ani to, jak dvě stě metrů ocele rozfoukal vítr. Jedná se o mimořádně provedený zločin, do jehož infrastruktury spadala i „oficiální správa“. Stopy nevedou do afgánských hor k Usámovi a jeho zbojníkům, kteří byli najati CIA v roce 1979, ale do nejvyšších míst americké státní správy a byznysu (v USA totéž) a celou „akci“ musela provést profesionální organizace s nejmodernějším vybavením (CIA?) s kooperací na FBI (která hlídala údajně do pole spadlý unesený letoun č.4 a zajistila „zmizení“ kamerových záznamů z Washingtonu DC, kam letadlo č.3 nikdy nenarazilo). Zatímco poslední dva ze čtyř útoků se podařilo poměrně dobře zahalit tajemstvím, na Manhattanu nešlo uhlídat takové množství svědků. Vzniklo mnoho kvalitních fotografií a videozáznamů, které by Washington asi nejradši spálil v kamnech. Asi nejvýznamnější z nich obsahují sekvenci, u které jsem myslel, že mám mžitky před očima. Demolice věže č.2 asi podle plánu neprobíhala.

Nejenže se uvolnilo extrémně obrovské mračno pyroklastického proudu, navíc zůstala část budovy, přibližně o velikosti 200 krát 30 metrů, stát. Ne však na dlouho. Ocelová konstrukce s 80 cm silnými nosnými trámy se během chvíle rozplynula ve vzduchu a v proudění žhavých částic (<https://www.youtube.com/watch?v=maq6B-JYhZ4>). Není absolutně nic, co by tento jev vysvětlilo, tedy kromě teorie o použití nukleární zbraně. Ačkoli je to velmi pravděpodobné, stále musím používat slovo „teorie“, neboť to žádná oficiální zpráva detailně nezpracovala. S klidem však můžeme vypustit přídomek „konspirační“, neboť je dost věcných důkazů i hlasů odborníků.

Vzniklá mračna byla odborníky klasifikována jako pyroklastický proud, tedy sloučenina extrémně žhavých částic vznikajících při extrémní reakci. Tento jev byl dosud zaznamenán jen u dvou událostí: výbuchu sopky a výbuchu jaderné bomby. Pověřená vědecká instituce USGS, zjišťovala následky kolapsu, shromážděním odebraných vzorků 15 cm tlustého prachu z 35 míst Dolního Manhattanu, kam dolétl v obrovském pyroklastickém proudění ve formě aerosolu. V něm našli mnoho chemických prvků, ale i dost toxických a vzácně se vyskytujících, jako baryum, stroncium, thorium, cesium, lanthanum, ytrium. Rovněž nějaké, pouze se vyskytující v radioaktivní formě po výbuchu. Nejvíce vypovídající byl odběr ve vzdálenosti 250 metrů na pozemku WTC 01-16. Zde bylo naměřeno 3,67 gramů barya /kg prachu, 3,08 g stroncia/kg prachu. Ostatní odběry vykazaly 0,4 až 0,8 gramu barya/kg prachu, stroncia zase méně. Povolená úroveň je 0,015 gramu barya/kg prachu. Životu nebezpečná hodnota je již nad 0,4 gramu barya/kg prachu! Stroncium vytlačuje z kostí a zubů kalcium a tak je zeslabuje až k rakovině, která se na Manhattanu zvýšila po roce 2001 několikanásobně. Ještě 21 dní po útoku stále hořely požáry a tekla roztavená ocel, řekl 5. října 2001 na Národní konferenci statiků Leslie Robertson, jeden ze stavebních inženýrů WTC.

„Běžte tam dolů a uvidíte roztavenou ocel, jak stéká místnostmi dolů. Jako v nějaké slévárně. Jako láva,“

Zamoření radiací bylo silné, avšak nikoli akutní, protože samotný výbuch pohltila zem a kráter byl prolit stamiliony litrů vody. Především dlouhé požáry si však vybraly krutou daň. Požár hluboko pod povrchem trval 100 dní a uvolňoval množství radioaktivity a toxických látek. První 4 týdny museli požárníci měnit vybavení každý den, protože se jim rozlepovalo. I po 100 dnech stále vytahovaly buldozery ze země roztavený kov. Proto má drtivá většina

požárníků leukémii a jiné druhy rakoviny. A pár „vyvolených“ má rakovinu kostní dřeně, kterou dostaneme výlučně po silném ozáření.

O přítomnosti extrémně vysokých teplot v ulicích také svědčí popáleniny lidí zasažených pyroklastickým proudem nebo roztavené části automobilů. Žhavá kyselina dusičná, která se snesla na nedaleká parkoviště, zapalovala auta jako pochodně. V místech dál, kde nevybuchly nádrže automobilů, rozleptala kyselina okna a zničila karoserii. Mnohé vozy nehořely, tudíž argumentovat vysokou teplotou požáru nelze. 1100 těl obětí nebylo nikdy nalezeno, stejně jako všechno vybavení odstředných budov. Zatímco zuřily požáry, tavila se ocel a nebylo vidět nebe, všude okolo poletovaly sněhově bílé papíry (viz. fotografie). Papíry ležely na žhavých vracích aut, vedle požárů, létaly skrze plameny a nebyl vidět ani jeden hořící! Je známo, že síran hořečnatý spolu s kyselinou mění vlastnosti papíru a váže se na jeho vlákna. Všechny tyto složky byly nalezené ve vrstvě prachu na Dolním Manhattanu. Baryum, cesium, stroncium, kyselina dusičná a další exotické prvky nemohou vzniknout při běžném požáru ani při pádu budovy. Požárníci a záchranáři ze Světového obchodního centra trpěli a stále trpí stejnými příznaky jako jejich kolegové z Černobylu nebo 300 000 vojáků postižených „syndromem války v zálivu“ – americké agrese. „Syndrom války v zálivu“ není nic jiného, než otrava radiací z munice, která užívá ochuzený uran. Všechny čeká pomalé čekání na konec.

Více než 10 000 obyvatel Manhattanu onemocnělo rakovinou (především štítné žlázy a leukémií) během několika let. 14 ze speciálně vycvičených psů, kteří pomáhali prohledávat trosky, zemřelo do několika týdnů. To je příliš rychlé i na rakovinotvorný azbest, který budovy též obsahovaly a na který americké úřady svádí vinu. Oficiální správu totiž ani exotické sloučeniny, ani roztavená ocel, nezajímaly. A o skeletu, který vznikl v kráteru, se radši nemluvilo vůbec. Skelet může vzniknout pouze při teplotách v řádu desítek tisíc stupňů a o sopečné oblasti se nebavíme, tudíž zbývá skutečně jen jedna možnost...

Vláda USA je vládou masových vrahů a vrahů vlastních občanů. Ne nadarmo varují bývalý náměstek Reaganovy vlády Paul C. Roberts a republikán Ron Paul s dalšími osobnosti (včetně slavného levicového režiséra Olivera Stonea nebo válečného reportéra z Vietnamu Johna Pilgera) před smrtelným nebezpečím pro svět ze strany USA. Oni ví, o čem mluví, na rozdíl od našich havlistických pomatenců, kteří ekonomicky, duchovně i morálně ožebračili český národ a v amerických válečných zločincích se vzhlíží.

Je mi poněkud úzko, když slyším v Česku halasné obhájce americké politiky, ač ani s ní většina samotných Američanů nesouhlasí. Když tito fanatici a oblbnutá mládež dávají červené karty našemu prezidentovi, jakoby dávali zelené imperialismu, všem nemravnostem a válce. To není „válka za demokracii“ atd. Tuto válku vede nadnárodní kapitál, který představují především monopoly USA, proti lidstvu. Pomocí „velké trojky“ (masmédiá, finanční trhy a nadnárodní korporace) je moc nad miliardami lidí koncentrovaná v rukou několika set až několika tisíc oligarchů, kteří prakticky rozhodují o osudu světa. Jsou to také zčásti ty samé korporace a banky, které financovaly Hitlera (včetně Westinghousu, který má zásluku na dostavbu elektrárny Temelín). Jejich sen je jedno velké tržiště, odbourání „zbytečných“ bariér jako národní státy, zdravotní normy, mezilidské vztahy, práva národů a jednotlivců na sebeurčení, zničení křesťanských, rodinných a morálních hodnot bezduchým kosmopolitismem, propagací LGBT atd. Takhle si představují demokracii oni. Co vy?